

Γιατί όλες και όλοι μας στα δύσκολα και τις μεγάλες μάχες κρινόμαστε.

Παναγιώτης Σωτήρης

Αυτή τη στιγμή είναι σε εξέλιξη ένα πολλαπλό έγκλημα ενάντια στη δημόσια και δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση. Έγκλημα σχεδιασμένο και μεθοδευμένο. Ένας κηρυγμένος πόλεμος από τη μεριά της κυβέρνησης και των κυρίαρχων δυνάμεων.

Πρώτον, έχουμε την προοπτική μαζικών απολύσεων διοικητικών υπαλλήλων. Είναι σαφές ότι οι συμφωνίες Αρβανιτόπουλου είναι στον αέρα, όπως, άλλωστε, είχε φανεί εξ αρχής με τα περίφημα non-paper και τις μεγάλες καθυστερήσεις στα ενδιαμέσα βήματα. Ότι δόθηκε παράταση (μόλις 5 ημερών) στη διαθεσιμότητα των πρώτων υπό απόλυση διοικητικών υπαλλήλων δεν αποτελεί εγγύηση επαναπρόσληψης. Απλώς, είναι η απόπειρα της κυβέρνησης να κερδίσει χρόνο και να εξομαλύνει τη διαπραγμάτευση Λοβέρδου – Μητσοτάκη. Όμως, ξέρουμε καλά ότι σε τέτοιες περιπτώσεις υπερτερούν οι απαιτήσεις της Τρόικας, δηλ. η απαίτηση για απολύσεις. Ούτως ή άλλως τα πανεπιστήμια, όπως και συνολικά το δημόσιο, είναι σε τροχιά συρρίκνωσης ως προς το προσωπικό και αυτό έχει φανεί και με άλλους τρόπους (π.χ. με την πρακτική κατάργηση κάθε χρηματοδότησης για συμβασιούχους διδάσκοντες).

Δεύτερον, έχουμε τον ωμό εκβιασμό των πανεπιστημίων να προχωρήσουν μαζικά στην ψήφιση των νέων οργανισμών, δηλ. να αποδεχτούν πλήρως και να προσυπογράψουν το νέο θεσμικό πλαίσιο των νόμων Διαμαντοπούλου και Αρβανιτόπουλου, την επιχειρηματική λογική για την ανώτατη εκπαίδευση, τη διάλυση των πτυχίων και την ποινικοποίηση των συλλογικών διεκδικήσεων.

Τρίτον, τα Συμβούλια Ιδρύματος έδειξαν από την πρώτη στιγμή το πραγματικό τους πρόσωπο. Όχι μόνο σιώπησαν απέναντι σε όλες τις κυβερνητικές επιθέσεις αλλά και ουσιαστικά λειτούργησαν ως οι βασικοί εγκάθετοι της κυβέρνησης. Σήμερα, ασχολούνται αφενός με τη διεκδίκηση να ιδρυθούν εταιρείες για την διαχείριση της πανεπιστημιακής περιουσίας, αφετέρου – και κυρίως – με την προκαταβολική εκκαθάριση «ενοχλητικών» υποψηφίων από πρυτανικές και κοσμητορικές εκλογές.

Δυστυχώς, απέναντι σε όλα αυτά υπάρχει σήμερα μια αμηχανία μέσα στο πανεπιστημιακό κίνημα. Αυτό δείχνουν οι φωνές που κυρίως πρόκριναν την προσπάθεια κατεβάσματος υποψηφίων με αγωνιστικό πρόσημο, παραβλέποντας το πόσο υπονομευμένο ήταν το έδαφος των εκλογών υπό την επιτήρηση των Συμβουλίων Ιδρύματος. Αυτό έδειξε η απουσία ενιαίου

αγωνιστικού κέντρου στη μάχη κατά των διαθεσιμοτήτων και οι διαφορετικές τακτικές που δεν επέτρεψαν την έγκαιρη οχύρωση απέναντι στις παλινωδίες του Υπουργείου. Αυτό δείχνουν οι ταλαντεύσεις σε σχέση με το ποια είναι η διεκδίκησή μας: κατάργηση ή τροποποίηση των νόμων.

Μέσα στις τελευταίες μέρες είδαμε να φτάνουμε σε οριακό σημείο στη μάχη κατά των διαθεσιμοτήτων, να κλιμακώνονται οι πιέσεις για τους οργανισμούς και φυσικά να έχουμε αλληπάλληλους αποκλεισμούς υποψηφίων που είχαν θέση κατά των νόμων.

Αυτή ακριβώς τη στιγμή είναι που πρέπει να διαλέξουμε ξανά δρόμους αγώνα. Παίρνοντας τώρα αποφάσεις για κινητοποιήσεις, για να αποτραπούν οι απολύσεις και κανένας διοικητικός υπάλληλος να μη χάσει την εργασία του. Προχωρώντας σε αναστολή λειτουργίας των ιδρυμάτων που πλήττονται, καθώς, ούτως ή άλλως, σήμερα δυναμιτίζεται κυριολεκτικά η λειτουργία τους. Με προσπάθεια για να μην περάσουν οι οργανισμοί και η εμπέδωση του αντιδραστικού νέου θεσμικού πλαισίου. Με σαφές μήνυμα προς τα Συμβούλια Ιδρύματος αλλά και τις εκλεγμένες (και «ελεγμένες») πρυτανικές αρχές ότι έχουν αναδειχθεί μέσα από ένα θεσμικό πλαίσιο που εμείς παλεύουμε για να καταργηθεί, συμπαρασύροντας και τα όργανα που θεσμοθέτησε, ώστε να ανοίξουν δρόμοι πραγματικής δημοκρατίας στα πανεπιστήμια. Με ενότητα και αγωνιστικό συντονισμό με τους πραγματικούς συμμάχους μας, δηλ. τους εργαζομένους στα πανεπιστήμια, τους φοιτητές, αλλά και το σύνολο των εργαζομένων.

Γιατί όλες και όλοι μας στα δύσκολα και τις μεγάλες μάχες κρινόμαστε.

Παναγιώτης Σωτήρης, μέλος της ΕΓ της ΠΟΣΔΕΠ

alfavita.gr